

Lovforslaget indeholder herudover en række ændringer af persondataloven med henblik på at sikre borgerne en bedre retsbeskyttelse ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, herunder ved fastsættelse af særlige regler om opbevaring, videregivelse mv., jf. lovforslagets § 2, nr. 1 og 2.

Sammenfattende er det Justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede udvidelse af adgangen til tv-overvågning – i det omfang denne form for tv-overvågning må antages at udgøre et indgreb i retten til respekt for privatlivet – er i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

6.2. Dispensationsregel

6.2.1. Udvalgets overvejelser og forslag

7 af tv-overvågningsudvalgets 14 medlemmer foreslår, at der i tv-overvågningsloven også indsættes en bestemmelse om, at politiet kan meddele andre private end de erhvervsdrivende, som omfattes af udvalgets forslag omtalt i pkt. 6.1. ovenfor, tilladelse til i en tidsmæssigt begrænset periode at foretage tv-overvågning med billedoptagelse af egne indgange og facader, når overvågningen er klart nødvendig med henblik på kriminalitetsbekæmpelse rettet mod de pågældende eller deres bygninger.

Om forslaget har disse medlemmer bl.a. anført, at politiet bør kunne meddele en sådan tilladelse, hvis der efter en politimæssig vurdering formodes at være en risiko for kriminelle handlinger rettet mod de beboere, besøgende eller andre brugere, der almindeligvis indfinder sig på og ved den lokalitet, der er tale om. Adgangen til denne form for tv-overvågning bør tidsbegrænses, idet den politimæssige risikovurdering, der ligger til grund for tilladelsen, må forventes at ændre sig over tid. Politiet bør endvidere kunne fastsætte vilkår om f.eks. teknisk kvalitet til optagelserne mv.

De pågældende medlemmer af udvalget har som eksempler på steder, hvor denne form for tv-overvågning kunne være relevant, peget på bl.a. bygninger, der tjener som beboelse eller opholdssted for offentligt kendte personer, der lejlighedsvis er eller har været udsat for trusler. Tilsvarende kunne en sådan tilladelse tænkes meddelt private institutioner (f.eks. børnehaver) for særligt truede etniske minoriteter mv. samt efter omstændighederne til overvågning af ejendomme, der rummer betydelige rigdomme, eller hvis indehavere er i fare for bortførelse eller lignende.

De pågældende medlemmer har desuden anført, at det ikke bør være afgørende for politiets vurdering, om politiet måtte finde grundlag for selv at tage skridt til beskyttelse af de personer, der søger om tilladelse.

6 af udvalgets 14 medlemmer finder ikke, at der bør tilvejebringes den ovenfor omtalte dispensationsregel.

Disse medlemmer er af den principielle opfattelse, at grænserne for privates tv-overvågning bør være fastlagt direkte i lovgivningen, som det hidtil har været tilfældet, og at den foreslåede dispensationsregel vil kunne være med til at gøre retstilstanden på området uigennemsigtig. Disse medlemmer har endvidere anført, at det som hidtil bør være en politimæssig opgave at foretage tv-overvågning i de enkeltstående tilfælde, hvor der måtte være behov for det med henblik på at beskytte særligt udsatte private borgere eller institutioner. Det skyldes bl.a., at ikke alle privatpersoner, der eventuelt kunne have grund til det, nødvendigvis har råd til at iværksætte en sådan tv-overvågning.

I udvalgsmedlem finder, at væsentlige kriminalpræventive hensyn kan tale for den foreslåede dispensationsregel. Samtidig finder dette medlem det dog væsentligt at være opmærksom på, at der ved udformningen af den gældende tv-overvågningslov er lagt betydelig vægt på at opnå en klar afgrænsning i loven af, hvornår tv-overvågning er tilladt, således at bl.a. en ressourcekrævende sagsbehandling og administration af et potentielt meget stort antal konkret begrundede ansøgninger kan undgås. Hvordan disse hensyn bør afvejes over for hinanden, må efter dette udvalgsmedlems opfattelse i væsentlig grad bero på en politisk vurdering.

Der henvises herom til betænkningens side 140-141 og 185-186.

6.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Tv-overvågning indebærer principielt en indskrænkning i andres ret til at færdes uovervåget. Dette forhold taler efter Justitsministeriets opfattelse med betydelig vægt for, at afgrænsningen af, i hvilket omfang privates tv-overvågning kan ske, som hidtil bør være fastlagt direkte i tv-overvågningsloven i stedet for at burde fastlægges i forbindelse med forvaltningens administration af et muligvis meget stort antal dispensationsansøgninger.

Hertil kommer, at politiet har til opgave bl.a. at træffe fornødne foranstaltninger, herunder eventuelt i form af tv-overvågning, i det omfang det anses for nødvendigt i tilfælde, hvor f.eks. bestemte personer udsættes for trusler eller i øvrigt anses for at være udsat for en særlig sikkerhedsrisiko. Der er derfor efter Justitsministeriets opfattelse ikke noget betydeligt behov for at indføre en dispensationsadgang af den omtalte karakter.